

«CALENDARI DE FESTES AMB PIROTÈCNIA»

Una altra vegada en Manel Carrera ens regala una d'aquelles meravelles que t'inciten a agafar la maleta i anar de festa arreu dels Països Catalans. L'obra és un recull exhaustiu de les celebracions festives de les terres de parla catalana que utilitzen la combustió de pólvora en algun moment de la seva seqüència ritual. El llibre sembla que s'ha marcat uns objectius clars: primer de tot vol donar a conèixer la gran i variada riquesa de celebracions festives amb la pirotècnia com a protagonista i els diferents usos –religiosos i profans– que s'hi donen; en segon lloc pretén mostrar la bellesa plàstica, quasi pictòrica, que les espurnes guspirejants i el trons agafen quan es fan servir en contextos festius; en tercer lloc vol reivindicar, en una època plena de prohibicions i reglamentacions complicadíssimes en l'ús de la pirotècnia, el valor cultural i, per tant, patrimonial de totes aquestes festivitats, una viva expressió de la nostra cultura mediterrània, des de les grans celebracions d'origen ancestral fins a les pràctiques indi-

les fotos per a seduir-vos. L'enhorabona a l'autor i al dissenyador!

viduals o festes de creació recent. És un llibre que combina el rigor i l'exhaustivitat etnogràfica amb unes excel·lents fotografies de les festes que hi apareixen, i, com bé sabem els qui ja havíem mirat i utilitzat el *Calendari de les festes del foc*, anterior llibre de l'autor, aquesta qualitat és marca de la casa: bona fotografia, millor encara que l'anterior, i excel·lent maquetació. No es podia esperar menys d'un tàndem tan bo com el d'en Manel i en Xavi.

Agafeu-lo i obriu-lo, *Calendari de les festes amb pirotècnia* us durà per Osona, el Vinalopó, el Vallès Oriental, la Segarra o la Garrotxa; us durà arreu dels Països Catalans amb una magnífica organització en forma de calendari. Si ho voleu, no us en perdreu ni una, perquè hi ha molt per a triar i bo, com bones són

ANDREU PÉREZ I MINGORANCE

VIDEOCLIPS DE MÚSICS VERGELITANS

Aquest primer semestre han aparegut a les xarxes socials dos videoclips musicals que tenen per protagonistes alguns dels joves músics vergelitans, dels quals ja hem parlat en altres articles de la revista i que els vergelitans han pogut escoltar en diverses ocasions des de l'estiu passat. Ens referim a Stukat del Bolet (Maria Roca) i a Planetarium (Martí Aiguabella).

El grup de folc Stukat del Bolet ha protagonitzat un vídeo amb unes belles imatges rurals de la Garrotxa, per presentar-nos la nova peça de Dani López Pradas: *Vine!* El videoclip, produït de manera molt professional per Lemure (autors de publicitat de firmes reconegudes com Danone, Aventis...) ha tingut més de 3.000 visites en dos mesos, i el podeu visualitzar a <http://youtu.be/uSSRSKg3aNO>, o, si ho voleu més fàcil, escriviu Stukat del Bolet a youtube.com

La peça musical *Vine!* té reminiscències balcàniques en la melodia i els ritmes, de notable dificultat, probablement

inspirades en la gira per Macedònia que el grup havia fet a principis de l'estiu 2013. El grup Planetarium, potser de manera més modesta però també més productiva, ha penjat a la xarxa 5 videoclips diferents en 6 mesos: *Sóc un triomfador*, *Rossinyol*, *L'avi que no tenia hort*, *Havanera* i *Hey Brother*. El primer, <http://youtu.be/hbUS-p1i3YVk>, protagonitzat pel vergelità Pere Comas i rodat en escenaris urbans de Torroella de Montgrí, és l'únic que té un guió, i ha estat enregistrat i muntat per ells mateixos; els altres són només la reproducció de l'actuació del grup, enregistrats en privat i amb una sola càmera.

JORDI ROCA I ROVIRA

«TOCATS PER LA TRAMUNTANA?»

La Sala Polivalent era gairebé plena per a escoltar el tàndem dels doctors Bulbena i Farré en una xerrada que portava per nom «Tocats per la tramuntana?»

La conferència, com a mínim per als qui érem a primera fila, a resguard de la desagradable reverberació de la sala, va començar bé, molt bé. El doctor Farré va presentar el ponent convidat amb la seva afabilitat habitual, i quan aquest va prendre la paraula buscà de seguida el contacte amb el públic, dret, a primera línia, lluny del recer de la taula dels conferencians. Això i unes explicacions amenes i rigoroses van captivar el públic de seguida, tot i que a la sortida hi havia queixes perquè havia estat difícil de seguir per les persones que eren més endarrere o per la gent gran que té una certa dificultat d'audició.

El Dr. Bulbena, de Portbou, ha dedicat bona part dels seus estudis a les influències meteorològiques sobre la salut mental de les persones, però ja de bon principi va advertir que això d'estar tocat del bolet no és pas una veritat científica universal i que, per tant, s'ha d'escoltar molt la gent i les seves sensacions i opinions. Les alteracions de la salut mental poden ser per causes molt diferents, però entre aquestes hi ha el temps meteorològic: els animals són molt sensibles als fenòmens meteorològics, i en moltes enquestes i proves experimentals s'ha pogut constatar que el caràcter humà també s'altera amb la pluja, el vent, la fred, la calor, etc.; tant, que fins i tot podríem parlar de malalties estacionals. I el temps no solament afecta el caràcter, sinó que s'ha comprovat que hi ha alteracions físiques que són

causades pel temps, en humans i sobretot en altres elements determinants per a la salut, com els virus.

Sobre la tramuntana, va destacar especialment la percepció que en té la població i que gairebé sempre és negativa, tant a Verges com a les altres poblacions de les quals té informació. També constatà que no és pas aquest vent el que té pitjor fama de nociu, ja que aquest dubtós honor correspon al vent de ponent, i com a curiositat destacà la percepció positiva que té la pluja entre els vergelitans, cosa que ens diferencia, i molt, dels nostres veïns.

Segons les seves investigacions, les persones més influïbles pel temps solen ser dones de menys de cinquanta anys, sensibles a l'ansietat, als temors i a l'estrès, addictes a la xocolata negra i amb laxitud articular. Curiosíssim. Com també van ser curiosos els resultats

d'experiments que demostren que el temps influeix en els resultats de les eleccions, en les decisions econòmiques que prenem i en altres aspectes de la vida quotidiana. Més coneguda però encara poc explicable és la facultat que tenen alguns de preveure el temps, facultat que tenen molt més desenvolupada els animals.

En fi, una conferència sàvia i divertida, plena d'anècdotes i informacions sorprenents que molts ja coneixíem però que no crèiem que fossin de consideració científica, com ara que renegar o cridar pot ser un bon analgèsic per a situacions puntuals de dolor intens o que el temps que tenim a l'Empordà, incloent-hi el vent, ja era considerat pel metge Hipòcrates com la meteorologia ideal per a la salut humana.

JORDI ROCA I ROVIRA

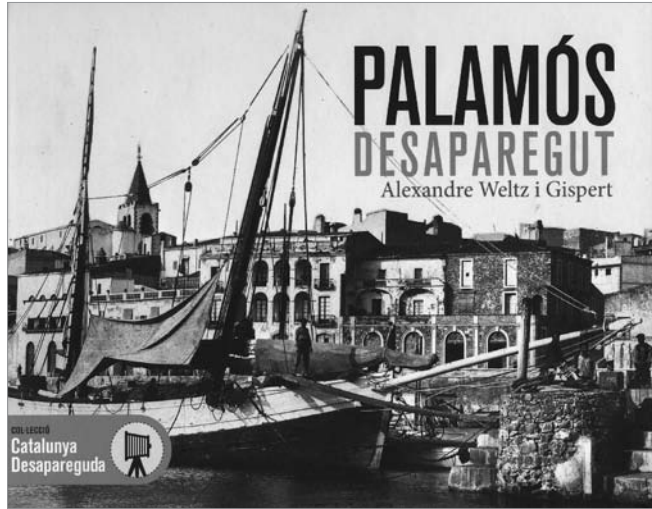
C. Ribossà, 10
Tel. 972 78 02 80 - Fax 972 78 08 07
e-mail: baltasarpaletes@hotmail.com
17142 VERGES (Girona)

«PALAMÓS DESAPAREGUT»

En els darrers dies d'assajos de la Processó, l'Alexandre Wertz, conegut entre nosaltres per l'Alexan, ens va ensenyar el seu darrer llibre: *Palamós desaparegut*, que havia de sortir a la venda la setmana següent, per Sant Jordi.

El lector de País Petit potser recordarà l'article «Vergelitans per un dia» al núm. 21, que signava juntament amb el seu company Ferran i on ens parlava de la Processó viscuda des de dintre per persones que, sense ser de Verges, han volgut acompanyar-nos-hi i participar-hi.

Palamós desaparegut és un llibre que ha de funcionar molt bé, perquè compleix perfectament les exigències del gran públic, però això no exclou que sigui rigorós i documentat i que pugui satisfer també aquell lector més exigent que no es conformaria amb un producte superficial i només comercial. Efectivament, un llibre de tapa dura, paper de qualitat, farcit d'unes bellíssimes i abundantíssimes fotos històriques en blanc i negre, amb una composició actual i un xic arriscada, que ja sedueix per si mateix com a objec-

te de regal. Les imatges, però, són complementades, a manera de text, per uns peus de foto sobredimensionats: una solució perfecta per a poder dir allò que l'autor creu imprescindible, sense que el lector s'hagi d'enfrontar a un text més complex i detallat, cosa que potser allunyaria del llibre una part important del seu públic.

Fins i tot els qui no són de Palamós ni hi tenen vinculacions personals hi podran passar una bona es-

tona satisfent la curiositat natural en la seva lectura, perquè, en definitiva, el llibre ens parla d'allò que passava en totes les viles mitjanes i grans de l'Empordà en la primera meitat del segle xx, es diguin Palamós, Palafrugell, Sant Feliu, la Bisbal, Torroella o Verges.

JORDI ROCA I ROVIRA

WELTZ I GISPERT, Alexandre. *Palamós desaparegut*, ISBN 978-84-15232-65-0

BLOG TURISME VERGES

El blog Turisme Verges és una eina de divulgació del nostre poble, un espai amb un munt de bona informació i ben redactada sobre què fer, o no fer, al nostre espai quotidià. Probablement molts encara no l'heu mirat i segurament no ha estat per mandra, sinó per aquell desconeixement que produeix allò quotidià, i, és clar, nosaltres sabem del dia a dia i on anar i què fer, però ara us convido a mirar aquest magnífic espai virtual, on trobareu tot el que cal saber i per a no perdre's a Verges: rutes, mercats, exposicions, espais, i, evidentment, les nostres festes, els Reis, els Vespres sota el campanar o la millor de totes, la nostra magnífica Processó.

Aquesta pàgina un espai ben fet, agradable de mirar i fàcil de moure-s'hi, cosa molt d'agrair en un blog o en una pàgina web.

El blog Turisme Verges ha quedat finalista dels Premis Carles Rahola de Comunicació Local, i això crec que mostra la gran qualitat del treball fet en un espai petit però molt ric com és el nostre, Verges. En concret, el que ha destacat el jurat ha estat la bona informació digital que aquest espai posa a l'abast de propis i forans. L'enllaç del blog és: <http://turismeverges.wordpress.com>.

turismeverges.wordpress.com.

Animeu-vos a donar-hi un cop d'ull i estigueu al dia del que passa a la nostra vila.

ANDREU PÉREZ I MINGORANCE